

Dairy ABK

วันที่ 6 มิถุนายน 2559

ถึงสนามบินตอนประมาณ 5 โมงเย็น นัดรวมกลุ่ม โหลดกระเป๋า สายการบิน Japan Airline ไฟท์ JL034 ขึ้นเครื่องตอนเที่ยงคืน พอขึ้นมา ก็มีเซ็ทอาหารมาให้กิน เป็นอาหารง่ายๆ ไม่ค่อยถูกปาก แต่พอกินได้ ระหว่างนั่งเครื่อง อาจจะเพราะเพิ่งเคยเดินทางครั้งคนเดียวเป็นครั้งแรก เลยทำให้เกิดอาการเวียนหัวและอึดอัด นอนหลับๆ ตื่นๆ และภาวนาขอให้เครื่องลงเร็วๆ ก่อนถึงสนามบิน เราจะต้องเขียนใบขาเข้า บางจุดที่ไม่รู้ ก็ถามพี่ๆแอร์โฮสเตสเอา ทุกคนใจดีมาก

วันที่ 7 มิถุนายน 2559

ถึงสนามบินนานาชาติตอนเวลาประมาณ 05 : 28 นาที เวลาประเทศญี่ปุ่น ท้องฟ้ามืดครึ้ม มีฝนตกปรอยๆ พวกเราเดินออกมาจากเครื่องบินไปตามเส้นทางเพื่อรับกระเป๋า ด้านซ้ายเป็นกระจกที่สามารถมองออกไปข้างนอกได้ พวกเราจับสัมภาระกันเสร็จ ก็นัดรวมพล และเดินไปขึ้นรถบัสที่มารอรับกัน

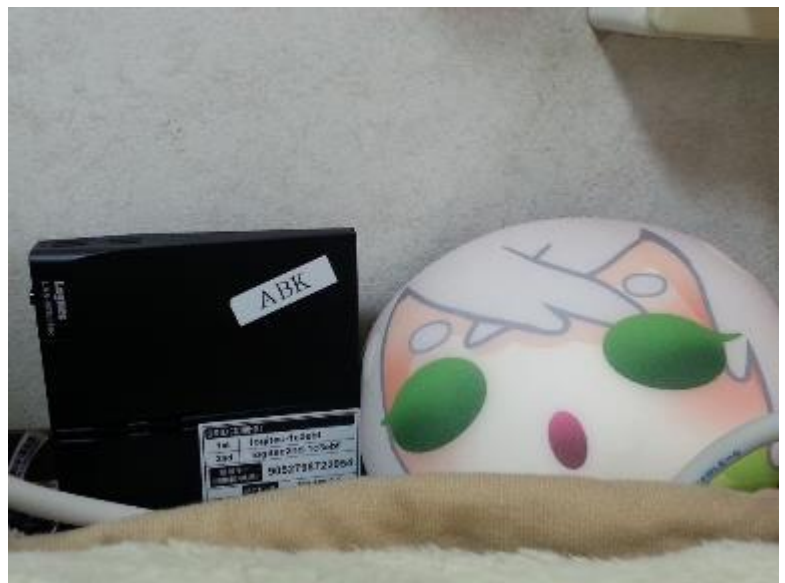

รถบัสมีทั้งหมด 2 คัน แบ่งเป็นคันผู้ชาย และ คันผู้หญิง ทางฝั่งผู้หญิง จะแวะไปที่หอพัก เอบีเค และหอพักฟูจิมาเอะ ระหว่างทาง มีต้นซากุระบานอยู่เต็มไปหมด เป็นดอกสีชมพูที่สวยงามๆ

เรามาถึงที่หอพักฟูจิมาเอะประมาณ 7 โมง 45 นาที เราต้องแบกกระเป๋าเดินทางขึ้นบันไดหน้าหอพัก ในสภาพฝนตก กระเป๋าเดินทางเปียกชุ่มไปด้วยน้ำฝน รวมถึงพวกเราทุกคนด้วย ทุกคนพยายามช่วยกันนำกระเป๋าเดินทางขึ้นไปให้เร็วที่สุด แม้มันจะหนักมากก็ตาม เมื่อเรานำกระเป๋าเดินทางเข้ามำกันครบทุกคน ก็มีพี่ๆมาช่วยดูเรื่อง

ห้องพักให้ เราได้พักห้อง 610 เป็นห้องคู่ หลังจากแจกกุญแจกันเสร็จแล้ว เราก็ลาก กระเป๋าเราขึ้นลิฟต์ ไปยังห้องของเรา ในห้องมีสภาพ เล็กกว่าที่คิด และที่เหนือความ คาดหมายกว่านั้นคือ เตียง ครั้งแรกที่คิดกันคือเตียงคงจะเป็นเตียงสองชั้นหรือเตียงคู่ แต่ ไม่ใช่เลย ห้องคู่ ในที่นี้คือ ห้องเดี่ยว ที่มี เตียง 1 เตียง และฟูกนอนพื้นบางๆ 1 อัน เฟอร์นิเจอร์อื่นๆในห้องก็มีโต๊ะอ่านหนังสือ โต๊ะตัวเล็ก เก้าอี้ และฮีทเตอร์เท่านั้น ตู้ เสื้อผ้าเป็นแบบติดเข้าไปในผนังเลย มีบ็อก WIFI และสายแลนให้

พวกเราเริ่มต้นจัดของเปลี่ยนเสื้อผ้า หลังจากนั้นก็ออกเดินทางไปที่ ABK ต่อ ใช้เวลาเดินเท้า ประมาณสิบนาที พวกเราก็มารถึง หลังจากรวมตัวทุกคนเสร็จ พวกเราก็เดินทางด้วยรถไฟใต้ดินไปยังหอประชุมที่จัดพิธีปฐมนิเทศ

หลังจบพิธีปฐมนิเทศ ฉันและเพื่อน เดินทางไปสถานี คินชิโซ เพื่อจะซื้อชิมอินเทอร์เน็ทและของใช้จำเป็นต่างๆ

หลังจากเราซื้อของใช้จำเป็นต่างๆครบ ก็เป็นเวลา 5 โมงครึ่งเข้าไปแล้ว เราก็วนหาร้านอาหารกิน เลือกเดินเข้าร้านที่มีป้ายเขียนว่าราเม็ง 390 เยน ดู แต่เข้าไปกลับไม่ได้กินราเม็งซะอย่างนั้น ข้าวไก่คาราอาเกะจึงเป็นมื้อแรกที่เราได้ทานที่นี่ และอาหารมื้อแรกในรอบวันด้วย

หลังจากกินอาหารเสร็จ พวกเราแวะไปที่สวนสาธารณะในบริเวณใกล้ๆนั้น ต้นซากุระสีชมพูบานสะพรั่ง มีผู้คนนั่งอยู่ประปราย ที่บริเวณนั้น สามารถมองเห็นโตเกียวทาวเวอร์ได้ด้วย

ระหว่างทางกลับในตอนเย็น พวกเราหลงทาง อยู่ข้างหอพัก เป็นเวลากว่าครึ่งชั่วโมง ทั้งเหนื่อย ทั้งง่วง โชคดีที่เจอผู้หญิงชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งกำลังจูงสุนัขออกมาเดินเล่น เรารีบวิ่งไปหาและถามทางไปหอพักทันที ผู้หญิงคนนั้นพยายามช่วยเราอย่างเต็มที่แม้จะไม่รู้จักหอพักของเราก็ตาม ต้องขอบคุณ มา ณ ที่นี้ด้วย

วันที่ 8 เมษายน 2559

เราเข้าทำการทดสอบระดับเลเวลของเรา สำหรับนักเรียนปี 1 ที่ไม่เคยเรียน ภาษาญี่ปุ่นเกินระดับปี 1 พุดได้เต็มปากเลยว่ายากมาก และแน่นอน คะแนนก็ไม่ได้มากเกินกว่าที่คิดเลย เราสอบข้อเขียน และสอบสัมภาษณ์ เพื่อแยกชั้นเรียน ตอนประมาณบ่ายโมง หลังจากเราสอบเสร็จ ก็แวะไปหาอะไกรกินแถวซูบเปอร์โกล์ๆนั้น หลังจากนั้นก็ไปอิเคะบุคุโระต่อ หลังจากกลับมา พร้อมของเต็มไม้เต็มมือเราก็เริ่มทำอาหารกันเอง เพื่อประหยัดค่าอาหาร ถึงข้าวจะแข็ง และหมอมจะไหม้นิดหน่อยแต่อาหารก็ออกมาพอกินได้

วันที่ 9 เมษายน 2559

อากาศแจ่มใส เราออกไปสำรวจรอบๆหอพัก หลังจากเปิด Google map เราก็มารู้ว่ามีสนามเด็กเล่น ร้านขายผัก และศาลเจ้า พวกเราเลยลองเดินไปดูแถวบริเวณศาลเจ้ากัน ด้านในศาลเจ้า มีตู้ใส่เหรียญ โทริอิ และก้อนหินสลักวางอยู่ประปราย บรรยากาศเงียบสงบ มีต้นไม้ต้นใหญ่อยู่กลางศาลเจ้า

วันที่ 9 เมษายน 2559

พวกเราเดินทางไป สถานีชินจูกุ ด้วยรถไฟ JR หลังจากกวนดูหลายร้าน พวกเราก็แวะเข้าร้านอาหารที่ดูน่าอร่อยที่หนึ่ง หน้าร้านอาหารเป็นแบบหยอดเหรียญ มั่นคงจะดีกว่านี้มากๆ ถ้าไข่และหมู แยกกันมาแต่มันดันมารวมกัน ถึงจะอร่อยดี แต่ก็ยังไม่ค่อยชอบเท่าไร

หลังจากกินอาหารกันเสร็จแล้ว เราก็เดินเล่นแถวๆนั้นซักพัก และเดินไปที่สวนของชินจูกุเพื่อชมซากุระ เราจ่ายค่าเข้าคนละ 200 เยนโดยประมาณ หลังจากนั้นก็เบียดเสียดกับผู้คนเดินเข้าไปด้านในสวนสาธารณะ น่าแปลกใจมากที่ถึงแม้จำนวนคนจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่แถวกลับไม่ได้ยืรอนานเลย และเมื่อเข้ามา กลับเห็นคนประปรายไม่อึดอัด เราเดินดูรอบๆสวนนี้ ด้านในสวนมีเรือนกระจกด้วย เราจึงชวนกันเข้าไปดูที่ด้านในเราพบต้นไม้เมืองร้อน ที่เราเห็นกันจนชินตา ไม่ว่าจะเป็น ต้นกล้วย ต้นมะม่วง หรือต้นกระบองเพชร

หลังจากออกมาจากเรือนกระจกเราก็เดินต่อไปรอบๆอีกนิดหน่อย ดอกซากุระ สวยมากๆ มาเป็นพุ่มเล็กๆ บานสวยเต็มสวนไปหมดแต่วันนั้นมีแดดจ้า ทำให้รูปที่ถ่ายออกมาอ่อนแสงซะหมด เห็นแต่ซากุระไกลๆและมีดมาก จะมีแต่ต้นไม้ที่อยู่ใกล้ๆตัว และโน้มกิ่งลงมาต่ำๆเท่านั้น ถึงจะมองเห็นได้ชัดเจน

หลักจากนั้นเราก็แวะไปอากิฮาบาระต่อ แล้วค่อยกลับไปที่พัก

วันที่ 11 เมษายน 2559

วันนี้เราเริ่มเรียนคลาสวันแรก อ.ใจดีมากๆ หลังจากเรียนเสร็จ อ.ก็ให้เขียนแนะนำตัวเอง และงานอดิเรก จากนั้นก็ให้เขียนชื่อในกระดาษเล็กๆ และให้เราไปคุยและแลกเปลี่ยนกับคลาส A8 วุ่นวายมาก แต่ก็สนุกมาก เช่นกัน หลังจากหมดคาบอ.ก็ให้การบ้านให้เราเขียนเรียงความสั้นๆ ในกระดาษเล็กๆ 1 แผ่น

เราแวะไปซูเปอร์ตรงข้ามเอบีเค อีกครั้งในตอนเย็น เราสังเกตว่ามีป้ายสีแดงแปะอยู่ เป็นป้ายลดราคา 30 เปอเซนต์ เราจึงโรมันลดราคาลงไปอีก ในเวลาประมาณ 2 ทุ่ม ครึ่ง ก็มีพนักงานคนหนึ่งเดินมา และแปะป้ายครึ่งราคา หลังจากนั้นซูเปอร์ตอนสอง ทุ่มครึ่งก็เป็นทีที่เราแวะเวียนไปบ่อยมากๆที่หนึ่ง

วันที่ 15 เมษายน 2559

เราเรียนจัดดอกไม้กันโดยมี ผู้อำนวยการของ ABK มาสอนโดยตรง การจัด ดอกไม้จะมีหลักที่ลักษณะคล้ายแปลงวางที่กันกระถาง เราเรียกกันว่าเคนซัง หลังจากนั้นก็น้ำลงไป และเริ่มตัดกิ่งดอกไม้มาปัก โดยคำนึงถึงความสด และต้องการให้ ดอกไม้สามารถอยู่ได้อย่างยาวนาน

วันที่ 18 เมษายน 2559

หลังจากเรียนตอนเช้าเสร็จ ก็มีกิจกรรมรับน้องที่ ABK ทุกคนที่เรียนมาเจอกัน มีคนหลายชาติ อาหารหลากหลาย มีคอนเสิร์ต ทุกคนสนุกมาก

วันที่ 21 เมษายน 2559

เราได้ไปทัศนศึกษาที่มหาวิทยาลัยโตเกียว มันสวยและใหญ่มากๆ พวกเราเดินวนไปมาหลายที่ ไปโรงอาหาร เดินตามสวน รูปปั้นต่างๆ

วันที่ 26 เมษายน 2559

เราเรียนทำซูชิกัน เริ่มจากนำข้าวสวยมาใส่มิริน และคลุก ระหว่างคลุกก็เอาพัดพัดให้แห้งด้วย หลังจากนั้นก็นำมาวางแผ่นนสาหร่าย แล้วเอาไส้วาง มีไส้ไข่หวาน แดงกวาดอง ปูอัด อร่อยมากๆ หลังจากทำเสร็จ มีข้าวเหลือ ก็ทำข้าวปั้นต่อด้วย

วันที่ 1 – 5 พฤษภาคม 2559

ช่วงหยุดยาวไกลเด่นที่วัด ไปเที่ยวกับครอบครัวที่มาหาที่ประเทศญี่ปุ่น เราไปคาซากุจิโกะด้วยกัน โชคดีที่เป็นวันฟ้าโปร่ง เราเห็นภูเขาไฟฟูจิได้อย่างชัดเจน สวยมากๆเลย ตอนกลางคืนที่นั่นลมแรงมาก และน้ำเย็นมากเช่นกัน

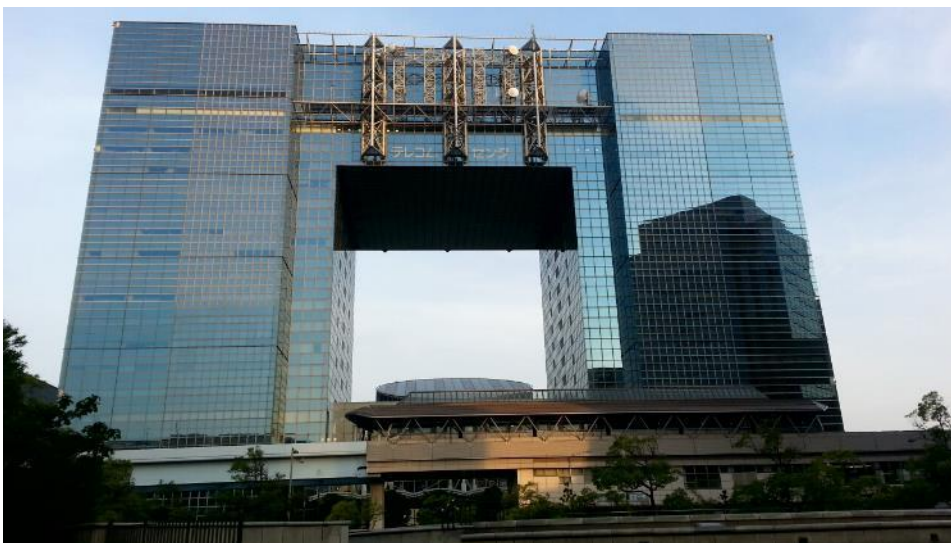
วันที่ 9 พฤษภาคม 2559

เราเรียนเขียนพู่กัน มีน้ำหมึก ที่จุ่ม พู่กัน และ แผ่นรอง เราได้เขียนคันจิหลายๆ ตัวที่ชอบ สนุกมากๆเลย แต่มือก็เลอะมากเช่นกัน

วันที่ 14 พฤษภาคม 2559

ฉันและเพื่อนๆตกลงกันว่าจะเดินทางไปออนเซ็นด้วยกันที่โอดิบะ เราเดินทางด้วยรถเมล์ ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง เมื่อมาถึง ก็เป็นช่วงเย็นพอดี เราเดินเลียบทะเลไปเรื่อยๆ เพื่อชมทัศนียภาพก่อนจะเข้าออนเซ็น

ด้านหน้าออนเซ็น ตอนที่ไปกำลังมีอีเว้นท์กับโอโซมัตสึซึ่งอยู่ด้วย

ในช่วงวันที่ 10 - 16 พฤษภาคม 2559

เราเตรียมงานสำหรับฟรีเซ็นต์ให้นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยญี่ปุ่นฟัง เป็นงานยาก และเราต้องแก้กันหลายต่อหลายรอบ ทุกครั้งที่เราทำเสร็จ จะมีอาสาสมัครมาช่วยตรวจดูให้ และช่วยแก้ไขให้ถูก เราถูกแก้ไขหลายสิบครั้งมากๆ จนในที่สุดก็ออกมาสมบูรณ์ เอววันสุดท้าย ปัญหาคือการท่องจำ เนื่องจาก เนื้อหาที่แก้มา ต้องพูดประโยคยาวมาก และเป็นศัพท์ที่ไม่เคยเรียน เราใช้เวลาจำกันเกือบตลอดคืน ก่อนจะฟรีเซ็นต์

วันที่ 17 พฤษภาคม 2559

การฟรีเซ็นต์เป็นไปอย่างราบรื่น เราฟรีเซ็นต์และตอบคำถามได้ดีทุกคนฟังแล้วเข้าใจเรา ห้องที่เรามาฟรีเซ็นต์ใหญ่มากๆ และมีการแบ่งโต๊ะเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มจะมีนักศึกษามาฟังอย่างน้อย 2 คนต่อโต๊ะ และหมุนสลับกันไป

วันที่ 18 พฤษภาคม 2559

เราได้ไปเรียนพิธีชงชากัน หลังจากหลงทางหลายกิโล วนอยู่หลายชั่วโมง เราก็มาถึง มีคุณปู่คุณย่ามารอรับ ทุกคนใจดีมาก ในพิธีชงชา เรานั่งทับส้นเท้า หลังจากนั้น ก็จะมีขนมแจกให้ เป็นขนมหน้าตาน่ารักรูปดอกไม้ รสหวาน แจกให้ พร้อมกับไม้จิ้มขนมเล็กๆสำหรับตัดทาน

หลังจากกินขนมเสร็จ ก็แจกชา มันขมมาก แต่ก็ตัดกับขนมได้ดีจริงๆ เป็นชาเขียวแท้ๆ มีกลิ่นหอม แต่ขมมากจริงๆ

หลังจากนั้นเราก็เดินและไปด้านหลังบ้าน จะมีประตูนิ้นจายอยู่ให้เราเคารพ แผ่นป้าย และชมดอกไม้ก่อนจะเดินไปนั่งรอ หลังจากนั้นก็มีสอนชงชา การตีให้ขึ้นฟูนั้นยากมากกว่าจะออกมาเป็นฟองได้ ต้องคนเร็วมาก หลังจากนั้น ก็ออกมาชมสวนด้านนอก ต่อ ก่อนจะแยกย้ายกันกลับ

วันที่ 19 พฤษภาคม 2559

หลังจากเราเรียนเสร็จ อ.ของเราได้พาเราไปเล่นเกมที่ตลาดข้างๆสถานีเซ็นโถคุ ให้ตามหาแผ่นป้ายต่างๆ ก่อนจะถ่ายรูปบอกผลการเรียนวันสุดท้ายของเรา

วันที่ 20 พฤษภาคม 2559

เราไปทัศนศึกษาที่พิพิธภัณฑ์เอโดะด้วยกัน

แม้ข้างนอกจะดูเป็นตึกธรรมดาแต่ด้านในกลับเต็มไปด้วยบ้านเรือน สะพานจำลองต่างๆ เหมือนย้อนกลับไปในยุคเอโดะจริงๆ

เบาะจักรยานนี้มากค่ะ ขึ้นไปนั่งแล้วยากนอนขึ้นมาทันที

วันที่ 23 พฤษภาคม 2559

เป็นวันสอบแกรมม่าครั้งสุดท้าย เราตื่นกันแต่เช้า ช่วงแรกมีเรียนนิดหน่อย และสอบในคาบสุดท้าย

วันที่ 24 พฤษภาคม 2559

วันประกาศจบการศึกษา ในที่สุดชุดพิธีการของเราก็ได้ใช้จนได้ เราทุกคนสวมชุดพิธีการสีดำกันทั้งห้องหลังจากพิธีเซ็นท์จบ ก็เรียกชื่อทีละคนออกไปรับใบประกาศนียบัตร

เราได้รับเข็มกลัด ไบจบ และกระบอกสำหรับไบประกาศนียบัตร ก่อนจะแจกน้ำแจกขนมฉลองจบ

วันที่ 25 พฤษภาคม 2559

หลังจากจบการศึกษาเราทุกคนได้ตัวไปดิสนีย์แลนด์กัน จึงนัดกันไป พวกเราเที่ยวกันอยากสนุกสนานได้เล่นเครื่องเล่นหลายๆอย่าง และได้ดูโชว์ก่อนกลับ สนุกมากๆเลย

วันที่ 26 – 30 พฤษภาคม 2559

เราตะลอนเที่ยวที่ต่างๆเป็นครั้งสุดท้าย พวกเราไปกันหลายที่มาก กินกันหลายอย่างมาก

วันที่ 31 พฤษภาคม 2559

ฝนตกเหมือนกันวันแรกที่เรามา มันทกตั้งแต่เช้าจนเย็น เราเก็บของกันเสร็จ ตั้งแต่เมื่อวานแล้ว วันนี้พวกเราต้องกวาดห้องกัน น้ำหนักกระเป๋าเกินกันไปเยอะเราช่วยกันยัดสับไปสับมาจนพอดี หลังจากนั้นก็ยกฟูก ยกผ้าห่มลง กวาดห้อง ดูดฝุ่น ส่ง กูญแจคืน และขนกระเป๋าลงมาชั้นล่างกัน ห้องกลับมาโล่งเหมือนวันแรกที่เรามา ชวน ให้รู้สึกใจหาย ไม่มีใครอยากกลับ

เหมือนกับวันแรกที่มา การขนกระเป๋าเป็นไปอย่างทุลักทุเล แต่คราวนี้มีคุณลุงมาช่วย ขนลงไปด้วย พวกเราต้องลากกระเป๋าท่ามกลางสายฝนไปที่ป้ายรถเมล์ และเซ็นเคย ตัวเปียก กระเป๋าเปียก เรายืนรอรถบัสอยู่ซักพักเมื่อรถมา เราก็รีบขึ้นรถไปที่สนามบิน กัน ที่สนามบินฮานาเนดะมีการตกแต่งที่หรูหราหลังจากเราเช็คอิน กันเสร็จ ก็เดินไป ชมรอบๆกัน มีร้านอาหารมากมาย และมีการตกแต่งด้วยม่านสีแดงและโคมไฟ เหมือนย้อนยุคเลยจริงๆ

พอถึงเวลาเที่ยงคืน เราก็ขึ้นเครื่องบินและบอกลาประเทศญี่ปุ่นกัน การมาโครงการนี้ ไม่มีคำว่าเสียใจแม้แต่นิดเดียว มีแต่ไม่อยากกลับ อยากจะอยู่และเรียนที่นี่ ขอขอบคุณโครงการนี้ ที่ทำให้พวกหนูได้รับประสบการณ์ดีๆที่ไม่อาจลืมไปตลอดชีวิต ทั้งผู้คนและสภาพแวดล้อมรอบตัว ทุกอย่างล้วนเป็นสิ่งดีๆ ที่เข้ามาอยู่ในความทรงจำของเราทุกคน

นางสาว ชัญญชิตา วิทยสมบุรณ์สกุล

58135042 – 8 AC